

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32173/2023
28.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиља АА и ББ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Гордана Јовановић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Српко Савић, адвокат из ..., ради иселења и предаје, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 913/23 од 06.04.2023. године, у седници одржаној 28.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 913/23 од 06.04.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 913/23 од 06.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 266/21 од 22.06.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да се исели из некретнине уписане у листу непокретности .. КО Сомбор 1, парцела .. површине 0,5 ари и 0,7 м², из породичне стамбене зграде под бројем зграде 1. и помоћне зграде под бројем зграде 2, у Сомбору, ..., из двособног стана корисне површине 51 м², у приземљу, број посебног дела објекта 2, и помоћне зграде површине 19 м², број зграде 2 и преда ове некретнине тужиљама у миран и несметан посед празне од лица и ствари. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљама накнади трошкове парничног поступка од 78.050,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 913/23 од 06.04.2023. године, делимично је усвојена, а делимично одбијена жалба тужене тако што је првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о трошковима парничног поступка снижавањем досуђеног износа на износ од 64.550,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а у преосталом делу је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. Предмет тражене правне заштите је обавезивање тужене да се исели из некретнина уписаних у Листу непокретности .. КО Сомбор 1 и да их преда тужилама празне од лица и ствари у миран и несметан посед. Нижестепени судови су о тужбеном захтеву одлучили применом релевантног материјалног права из чланова 3. став 1. и 37. ставови 1. и 2. Закона о основама својинскоправних односа код утврђења да су тужиле током поступка доказале да су сувласнице предметне непокретности, да је постојао договор о продаји ових непокретности туженој за уговорену цену (са исплатом у ратама), да до реализације уговора о продаји није дошло, а да се тужена и даље налази у поседу предметних непокретности. Како се у конкретном случају ради о парници ради иселења и предаје у државину, у којој одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, као и да ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично - правној ситуацији, овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о посебној ревизији, па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 17.02.2021. године, вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић